

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Faptele și recunoștința.

Isus vindecă zece leproși, dar dintre aceia nu s'a aflat decât unul, care a venit să-i mulțumească vindecarea. Recunoșcătorul era Samaritan. Iată în câteva cuvinte tragedia omului: *Nu cunoaște sentimentul recunoștinței* și mai ales nu simte recunoștință când binefacerea vine dela o persoană mai apropiată de el. Isus, Omul-Dumnezeu, în viața lui întreagă și după înălțare, nesocotind nerecunoștința inimii omenesci în fiecare moment și-a revărsat și își revarsă mila lui asupra pribeagului pământului.

Omul este slab, dar cu o receptivitate imensă, primește toate manifestările binecuvântate ale bunătății dumnezeiești, însă nu le mulțumește acele, necum să ia de model în conduita lui față de alții, aceea a lui Isus față de dânsul, să facă bine altora neașteptând nicio

răsplată. Și aceasta e tragedia tragediei în viața omului: *Nu știe și nu poate face bine altuia.* El spune: Când am făcut bine, n'am primit mulțumită, ba mai întotdeauna am fost răsplătit cu rău, deci mă retrag dela binefaceri. Dar nu-și examinează conștiința să vadă, de câte ori a primit el, cu suflet împietrit de nerecunoștință binefaceriile familiei, ale rudelor și ale prietenilor. Încă poate de a primit ceva lucru neînsemnat dela o persoană foarte sus pusă, i-a mulțumit cu umilință, dar dela ai lui a luat tot, nemulțumind și nedând nimic.

Și fiindcă *Dumnezeu e Tatăl nostru*, el nu-L consideră de Stăpânul lumii, (atunci poate i-ar fi recunoșcător) ci toate binefaceriile lui le ia ca ceva ce i se cuvine lui. El numai

atunci se roagă, când are nevoie de ceva, înălțătoarele rugăciuni ai recunoștinței, care creează așa de dulce intimitate între Dumnezeu și om, între tată și fiu, îi sunt necunoscute. Și pentru aceasta îi rămâne Dumnezeu străin pe lângă toate binefaceriile primite. Și pentru aceasta omul de azi e neîndestulit, nehotărît și nefericit.

Trebue să învețe a mulțumi din suflet și a da din suflet și se va sălășlui pace și liniște în sufletul lui chinuit.

Dr. Irina Berinde

Biblia este cea mai răspândită carte în lume. În anul trecut s'au cumpărat 11.888.226 exemplare în 644 de limbi.

Istoria ne arată, că timp de 3400 ani, numai 268 de ani au fost scutiți de război. În acești 3400 de ani s'au încheiat 8000 tratate de pace.

Consolatio.

Dnei Maria D. Salgiu.

„Deci văzând Isus pe mamă-sa, și lângă ea pe ucenicul, pe care-l iubia, a zis mamei sale: „muiere, iată fiul tău!”

Ev. Ioan, 19: 26.

... Și pronunțând Divinul Isus cuvintele: „muiere, iată fiul tău!”, durerea ei omenească simți răcoarea, binefacerea picăturii de ploaie în arșița ucigătoare a zilei de vară.

Ce alt mijloc de a calma durerea grozavă a pierderii fiului decât să faci binele? Cine realizează mai mult binele decât „mama”? Să-și întoarcă ochii spre fiul pământean, spre „gens humano” slabă, nevoiașă, să-și întoarcă mila spre ei, spre oameni, căci ei au nevoie de ajutor, de rugăciune, de mângâiere, de sfat, de conducere,

Sunt nesfârșite rândurile celor care s'au dus, a celor ce sunt încă pe pământ, a celor care vor să vie... Nimic nu i-a mulțumit pe pământ, nimic nu-i mulțumește, nimic nu-i va mulțumi. Să-și ridice ochii împreună cu Dânsa, toți aceia care caută fericirea spre Cruce. Fericirea lor e în jertfa cu care Domnul îi răscumpără ca să le dea viața cea adevărată. Toată fericirea oamenilor vine prin neînchipuitele dureri a Celui de pe Cruce.

Durerile Lui au fost durerile Ei.

Durerile au umanizat-o, au „înpământenit-o.” au desprins-o

din calmul Ei divin, ne-au apropiat-o.

... Ce a simțit Ea, când intrând în templu, cu sf. Pruncușor în brațe, sfântul Simeon o întimpină și cu preziceri de durere?

Ce simte Ea, când în fuga spre Egipt, îi sângerează inima de durerile mamelor, de suspinele lor pe urma micușilor omoriți? Ce simte Ea, când în Ierusalim nu-și vede pe Isus trei zile și trei nopți? Ce simte Ea, apoi, când îl vede pe drumul Calvarului, în cele mai umilitoare suferințe, bătut în cuie pe cruce, în agonie, când pe brațele Ei e pus trupul mort a Celui atât de drag, când în-

văluit în giolgiu e coborît în mormânt...

O, dureri fără nume care i-ai sfărâmat sufletul?

*

Dar Isus a voit să o unească în Sfânta Jertfă cu Dânsul. Și înainte ca el să suspine: „Doamne, iartă-i că nu știu ce fac!” îi adresează cuvintele în același înțeles adânc de misericordie. În clipa aceea o înalță în Dumnezeire: „Muiere, iată fiul tău!” În clipa aceea sufletul i-a devenit azilul vestei dureri omenești, în clipa aceea Dânsa a devenit mângâierea, ocrotirea noastră, mijlocitoarea înaintea A-tot-Puternicului.

Octavia Corodeanu.

Ce-și doresc azi copiii.

„În timpurile trecute, când încă Dumnezeu în persoană cutreera locurile oamenilor” — așa încep frașii Grimm povestea lor despre: „Săracul și bogatul.” Bunul Dumnezeu a lăsat, ca unui om sărac să i se împlinească trei dorințe. Acesta și-a dorit *fericirea veșnică, pâinea de toate zilele și sănătate.* Aceste dorințe s'au realizat și peste aceste a mai primit ceva nou, o casă frumoasă. *Bogatul zgârcit* a văzut casa cea frumoasă, inima i s'a umplut de invidie și a mers și el la Dumnezeu și a cerut, ca și el să poată cere:

trei lucruri.

Însă el a fost nefericit în dorințele sale. El a fost prea lacom. Cum calul — pe care

ședea — îl deranja în gândurile sale, își manifestă mânia prima dorință: „doresc, ca să îți rupi grumazul.” Dorința i s'a împlinit, calul și-a rupt grumazul. El desleagă șeaua și o leagă pe umerii săi. Cum însă, soarele dogorea, șeaua îl apăsa din greu. El atunci s'a gândit la soția sa, care atunci când el mergea obosit cătră casă, — ședea în camera răcoroasă. În mânie el zicea: „doresc, ca ea să șadă pe șeauă, și să nu se poată deslipi de ea.” Și aceasta a doua dorință i s'a împlinit. Acum, s'a îngrijit, ca să nu se grăbească cu a treia dorință. Însă soția-i nu i-a dat pace, până n'a dorit, ca să se poată scula de pe șeauă. Așa a îm-

plinit Dumnezeu cele trei dorințe ale bogatului.

Cu ocazia serbătorilor și noi ne dorim cele mai bune. „Bunele” aceste însă nu totdeauna sunt dorințe, care sunt spre folosul nostru.

Este interesantă încercarea, ce s'a făcut într'o școală din Timișoara. Povestea de mai sus s'a citit copiilor — în etate de 8—10 ani — și apoi li s'a dat, ca fiecare copil să-și descrie dorințele.

Aceste au fost foarte interesante.

Din 30 de copii — 20 au dorit un post pentru viitor, lucru și pâinea de toate zilele. Neajunsurile din casa părintească au făcut, ca cererea din „Tatăl Nostru” — pâinea noastră cea de toate zilele — să capete înțeles adânc în sufletul copiilor.

Fericirea veșnică a omului sărac din poveste și-au dorit-o din 30 de copile 21, iar din 30 de băieți numai 6.

Un semn destul de dureros, care de altcum arată și deosebirea în gândirea copilelor delicate și a băieților mai duri.

Dăm câteva răspunsuri date de copii în întregime :

1. Doresc să nu fiu bolnav. Ca totdeauna să am lucru. Fericirea veșnică. 2. Un cal mic. Să nu port nicicând ochelari. Să câștig bani mulți. 3. Să am ce mânca. Să rămân totdeauna sănătos. Să ajung în rai. 4. Înțelegere. Sănătate. Cerul. 5. Doresc, ca părinții mei să trăiască mult. Să fiu sănătos. Pe urmă cerul. 6. Pâine, viața de veci,

sănătate. 7. Moarte ușoară. Mărturisire bună. Cerul. 8. O casă frumoasă, O bucată de pământ. Noroc în viață.

Acum vă întrebăm, dragi cititori. voi ce v'ați dorit de anul nou? Încercați-vă voi înșivă conștiința și răspundeți-vă voi singuri.

Dreptatea.

Încă și azi sunt mulți creștini, cari socotesc, că hoții și peste tot oamenii răi au viață ușoară, iar celor buni numai necazul le ajunge; dar va veni ziua dreptății dumnezeiești: judecata, și atunci toate se vor întoarce spre bine.

Dacă cineva ar încerca să trăiască după principiul acesta, repede ar afla, că oamenilor răi nu le este atât de bine: o parte din ei infundă pușcăria, iar alta parte neîncetat tremură de frica judecății; o parte din ei suferă fizicește pentru păcate și nelegiuiri, iar alta parte stă sub teroare morală. Prea puțini sunt între ei cari par a fi fericiți; fericit însă nu este nici unul. Căci Dumnezeu nu numai la judecată va fi drept, ci drept este și azi, cum drept a fost și eri față de toți.

Mâna lui nevăzută în mod echitabil aranjează toate favorurile, ce le-am câștigat în mod natural, sau le-am hotărât în lupta norocoasă a vieții.

Se adaugă ceva averii mele? Se adaugă și numărului uzurfructuarilor; crește grija: ce să

fac cu banii? În bancă se pot bloca, sechestra sau chiar susține, — în buzunar nu aduc folos, pot fi furați sau pierduți; se pot devaloriza, dacă îi bagi în imobil — casă sau pământ — poate va veni timpul, că vor fi aceste comunizate!

Culcușul de paie, prin somnul dulce — plapoma de mătasă, — prin somnul greu al calmantelor, — se egalează. Bucata de pâine uscată în urma poștei sănătoase ajunge valoroasă; mâncările scumpe ajung puțin valoroase în urma lipsei de poftă, a bucatărilor scump și a medicului. Unde este favor, este și defavor. Am plătit slab lucrătorul, — și munca produsă va fi slabă. Vorbesc de rău pe altul, — m'am judecat pe mine. Urăsc pe altul, . . . pe mine mă roade mânia. Am luat împrumut 100 Lei? . . . Din omenia mea am dat împrumut 100 Lei.

Un pahar cu apă dau celui însetat? . . . sufletul meu însetat s'a răcorit. Din florile frumoase ale tinereții se desvoaltă fructul amar al bătrâneții. *Natura și viața, aceste două servitoare ale lui Dumnezeu, egalează toate favorurile și defavorurile.*

Pentru toate trebuie să plătesc: pentru frumuseță cu decepții, pentru știință cu nopți nedormite și cu nervii mei.

Phaedrus Ghebosul — chiar când această înfîrmitate l'a mântuit de moarte — atunci a compus fabula sa instructivă, despre cerbul, care și-a răs în oglinda isvorului picioarele sale

subțiri și și-a lăudat coarnele-i crengoase, care i-au pricinuit pierzarea. Nu putem avea nici un favor, în urma căreia să n'avem supărare; nu avem nici un defavor, în urma căreia mai târziu să nu avem bucurie.

Mâna nevăzută a lui Dumnezeu lucrează neincetat: munții înalți se schimbă în dealuri, . . . văile se umplu. Cel mândru se umilește, umilul se înalță. Legea Lui este o lege inevitabilă. NERO a socotit, că face ruină din împărăția lui Dumnezeu, și a umplut catacombele cu osemintele martirilor, . . . cu sfinți, — cerul.

Legea Lui este: iubește și vei fi iubit; dă și vei primi.

Până când oamenii au dat lui Dumnezeu, ce-i a lui Dumnezeu, până bisericile au fost pline, — pline au fost cămărilor, plin a fost stomacul, — și au fost îndestulite și inimile.

Mismar

Dramă în fața altarului.
Curentul ultranaționalist cuprinde tot mai mult teren. S'a infiltrat chiar și în sufletul armenilor americani. Acolo în îndepărtata Americă s'a întâmplat următorul caz sacrileg: Cu ocazia serbărilor Crăciunului în fața altarului — în timp ce făcea sf. slujbă — *Leo Kurian* mitropolit, capul bisericii armenice din America de Nord a fost atacat de cinci indivizi și ucis. Organizația, de care se țineau ucigașii, a cerut demult dimisia mitropolitului, pentru că el într'o cuvântare s'a arătat îngăduitor față de Soviete. Ucigașii sunt membrii unei organizații, care are ca scop eliberarea Armeniei de sub jugul sovietic.

Este cunoscut, că în zilele trecute s'a pertractat la înaltul Tribunal din Lipsca, *procesul acelora, cari afirmative au incediat Reichstagul* (parlamentul german) Tribunalul — în lipsă

de dovezi — a trebuit să aducă sentință favorabilă celor incriminați. Totuș ei nu au fost puși în libertate, ci vor fi transportați până la granița sovietică.

Criza mondială a atins și Vaticanul. Papa Pius XI a ordonat — ca din pricina lipsei materiale — să se concedieze 600 de lucrători de pe teritoriul Vaticanului. Aceasta este prima dispoziție cu privire la reducerea cheltuelilor începută cu Anul nou. Au mai rămas 400 de lucrători ocupați cu ținerea în bună rânduială a drumurilor statului papal.

Subsemnații răscumpărându-ne felicitările de Crăciun și Anul Nou la Dumineca, pe această cale mulțumim tuturor acelora, cari cu ocazia serbărilor și-au adus aminte de noi, dorindu-le tuturor cele bune. Dr. I. Berinde, Dr. F. Mihalyi, I. Boroș, D. Vlad, T. Berinde.

Calendar săptămânal.

14 — 20 Ianuarie 1934.

14 Dumineca Leproșilor Ap. Col. 3. 4. Evg.

Luca 17, 12—19. PP. uciși Sinai.

15 Luni P. Pavel Tiveul † 340.

16 Marți On. Lant I. Petru

17 Mercuri C. Antoniu † 356.

18 Joi Atanasie și Ciril † 273.

19 Vineri C. Maracrie † 391

20 Sâmbătă C. Eutimie † 473

Dacă conștiința ta ar fi curată moartea nu ar avea nimic, cu ce să te înfricoșeze. E mai bine să fugi de păcate, decât să te temi de moarte. Dacă astăzi nu ești gata de moarte, crezi că vei fi mâine?

(Urmarea lui Hristos)